

Diua-e aprópe. — In susú copiï !
 Cu apă viă vă spălați fața,
 Apoi pe Domnul rugați cu toți,
 Ca să ni fiă în ajutor.

Armele tóte curate fiă !

Flinta și struțul să nu ne mința,

Căci astă nópte eú am avut

Tot visurî bune, ce nu mă 'nșelă ;

Luați merinde pe două dîle,

Și 'n susú la muche vă înșirați!»

Așa munténul dîce; și toți aî săi consorti

'Lú ascultă în tăcere; sunt gata, în picîóre

Și gluga și cu tolba de gît sunt atárnate,

Și pușca sa la umăr, și câniî puși în lanțurî.

La revêrsatul dîleî, în tocmăi ca o pênă

Ușor, ca însu'și cerbul pășeșce vênătorul

Pe cóma cărărată-a picîorului de munte.

. . . . .
 . . . . .

(După vênătórea făcută în diua 'ntâia)

«Dați fecîori merindea 'ncóce

Puneți carnea în frigare

Să 'mbucăm din munca nóstră !

Căci e dulce 'mbucătura,

Miere, dintr'a ta sudóre ;

Și e-amară ca veninul

Din sudorî, muncă străină !

Și eșci mândru, și eșci tare,

Când șciî, că al têu e lucrul,

Și necî cugetul te muștră,